

geluid onzer stemmen af. Moest zulk een uiting van trouwe vriendschap niet beloond worden met een extra kaasrantsoen?

Dat hij niet uitsluitend voor de kaas ons elken dag eenige keeren kwam opzoeken, doch ook wel degelijk vriendschap bij hem in het spel was, bleek hieruit, dat Hippel na genoeg gegeten te hebben soms bij ons bleef en zeer gevoelig was voor de lieve woordjes die mijn vrouw hem toefluisterde. Zoo vergenoegd was hij eens, dat hij, gezeten op den grond in de kamer, door liefelijke geluidjes, die blijkbaar een begin van zingen moesten voorstellen, zijn hooge tevredenheid te kennen gaf over de behandeling van ons ondervonden.

Zijn oorspronkelijke vrees voor de open deuren had hij reeds lang laten varen en dikwijls zagen wij, wanneer wij achter in den tuin werkzaam waren, dat Hippel gemoedelijk kwam binnenstappen om wat rond te neuzen. Op een goeden middag, terwijl mijn vrouw op den divan lag te rusten, hoorde zij hem op een gegeven oogenblik over het tapijt huppelen. Voorzichtig overeind komende, begon zij hem weer zacht toe te spreken, stond van den divan op, ging naar de kast, opende deze en haalde de lekkernij, de kaas, er uit, zonder dat het trouwe dier ook maar een ondeelbaar moment bang werd voor al deze bewegingen.

Zoo gingen de mooie Augustusdagen voorbij en verheugden wij ons voortdurend in de vriendschap van Hippel. Tegen het einde dezer maand zouden wij veertien dagen op reis gaan en verdiepten ons al dagen te voren of hij na onzen terugkeer weer tot ons zou komen. Raadde de merel onze plannen om hem een tijdlang in den steek te laten? Voelde hij soms vooruit wat hem boven het hoofd hing? Ik weet het niet, maar drie dagen vóór ons vertrek is hij voor de laatste maal in de kamer geweest. Als van ouds ging hij na gerustgesteld te zijn met wijd uitgespreide vlerken op den grond in de zon zitten, gaapte eens, doch ging dien dag geen dutje doen, nam echter de geheele kamer goed op, keek alles eens ter dege aan, om na de gebruikelijke nuttiging van kaas en de daarop gevolgde dankbetuiging te verdwijnen. Woensdag en Donderdag vóór ons vertrek zagen wij hem niet meer. Toen gingen wij Vrijdag op reis, na eerst een goede hoeveelheid kaas voor hem op den drempel achtergelaten te hebben.

Wel was de kaas bij onze terugkomst verdwenen doch ook onze vriend zelf was en bleef verdwenen, tot op Maandag 23 September wij eenige jonge merels achter in den tuin zagen. Mijn vrouw ging er voorzichtig op af en riep ze toe: „Kom dan maar”. Eén kwam naderbij en at de uitgestroide kaas op, was echter zeer schuw en vloog op eens het bosch in. Was dit Hippel geweest? Of was het zijn mededinger Tok-tok? Ik weet het niet, maar ik denk, dat Hippel ons het op reis gaan niet heeft kunnen vergeven, want November is nu in het land en vergeefs zie ik nog naar hem uit. Zal hij nooit meer terugkeeren? Is hij soms naar warmere landen getrokken om aan de oevers van den Nijl te jagen op Afrikaansche insecten? Of verkiest hij 's winters meer de gezelligheid der steden? Of is hij dood?

JEAN D'OR.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Hommelnesten in broedkastjes. Het is mijn voornemen dezen zomer proeven te nemen over het oriëntatievermogen bij hommels. Nu komt het nog al eens voor, dat hommels nestelen in vogelbroedkastjes. Door hun verplaatsbaarheid zijn dergelijke nesten voor mijn doel zeer geschikt. Indien er lezers zijn die in hun buurt een dergelijk geval weten, zal ik het zeer op prijs stellen daarvan bericht te ontvangen. Als het niet te ver van Bussum is, zal ik graag zelf komen om (na verkregen toestemming van den eigenaar) het nestkastje met hommels en al naar mijn werkterrein te transporteerden. Portokosten zal ik graag vergoeden.

G. VAN BEUSEKOM.
H. A. Lorentzweg 13, Bussum.

Schelpen op het strand van Terschelling. Een korte vakantie werd op het eiland Ter-